Gospod in bogati oblastnik Lk 18,18-27

166. Gospod in bogati oblastnik

1 Ko smo pojedli kruh in vino in se je nekaj Mojih učencev začelo zanimati, koliko naj bi bilo še do naslednjega kraja, in ko smo se že nameravali odpraviti, je pristopil k Meni neki oblastnik in rekel: »Poslušaj, ti resnično veliki in dobri mojster v svojih zadevah! Zdi se, da kot človek poln Božjega duha, bolje poznaš nebeško kraljestvo kakor mi, zato povej, kaj naj storim, da bi si pridobil večno življenje v nebeškem kraljestvu?«
2 Jaz sem odgovoril: »Ker Me imaš zgolj za sebi podobnega človeka, kako Me imaš lahko za dobrega mojstra? Nihče ni dober razen enega, Boga.Ž
3 Ker si Jud in poleg tega še vidni član sinagoge, boš tudi vedel, kaj je Mojzes zapovedal. Med drugim tudi: Ne prešuštvu)! Ne ubijaj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Spoštuj očeta in mater! Kdor vse to spoštuje, temu bo podeljeno tudi večno življenje.«
4 Nato je oblastnik dejal: »Ljubi mojster, vse to izpolnjujem od mladosti, in to natančno in dosledno, toda kljub temu se mi ni doslej razodelo nič takega, kar bi mi zagotovilo, da bom po telesni smrti prešel v večno življenje v nebeškem kraljestvu.
5 Več dobro poučenih mi je reklo, da ljudje, katerih duše so vredne vstopa v Božje kraljestvo, pogosto že med telesnim življenjem doživijo pojave, ob katerih se lahko prepričajo, da bodo po ločitvi od telesa takoj sprejeti v nebeško kraljestvo med množico angelov. Zdaj sem že precej star, od otroštva se zgledno ravnam po vseh Mojzesovih zapovedih, nisem pa še doživel nobenega od napovedanih duhovnih pojavov, ki bi me lahko trdno prepričali o večnem življenju duše. In tako nekako bolj slepo verjamem tistemu, kar so učili Mojzes in preroki, še zdaleč pa ni mogoče trditi, da bi bil o tem vnaprej prepričan.
6 In glej, ljubi mojster, prav zato tudi sprašujem tebe; kajti ti kot človek kar najbolj napolnjen z Božjim duhom, boš malodane tudi najbolje vedel, kako naj, in če sploh lahko, dobim že v tem življenju prave in zanesljive vnaprejšnje namige in poroštva za prihodnje večno življenje duše v Božjem nebeškem kraljestvu. Kajti zgolj vera v zapisane besede je šibka opora za ohranjanje človekovih resničnih kreposti. Ljubi mojster, povej mi kaj zanesljivega o tem!«
7 Jaz sem odgovoril: »Da, prijatelj, kar si povedal o poroštvih in jasnih namigih, je res. Vsi ljudje, ki resnično živijo po Božjem nauku in so krepostni in pobožni, prejmejo takšna tolažilna in krepilna zagotovila in tudi ti bi jih lahko prejel glede na svoje življenje, usklajeno z zapovedmi; toda za to ti manjka še eno, in sicer tisto, kar je bistveno!
8 Glej, dokaj premožen si, in čeprav nisi ravno stiskaški, si pa zelo varčen gostilničar, ki skopari z ljubeznijo do bližnjega. Tvoje srce in tvoja duša sta še preveč navezana na mrtve zaklade tega sveta in skozi to navezanost ne more prodreti nežna živa nebeška luč. Dokler je tvoja duša ujeta v ljubezen do mrtvih zakladov in čarov tega sveta, toliko časa je tako rekoč mrtva, ker je njena ljubezen do tega, kar je mrtvo, tudi

mrtva, saj preveč ljubi mrtve dobrine tega sveta.
9 V takšnem življenjskem položaju pa seveda ni možnosti za notranja življenjska znamenja. Toda dal ti bom nasvet. Če ga boš upošteval, se ti bo uresničilo vse, kar se doslej ni moglo zgoditi.
10 Pojdi domov, prodaj vse, kar imaš, in izkupiček modro razdeli med revne; tako si boš pripravil zaklad v nebeškem kraljestvu, iz katerega ti bo zasijala tudi prava nebeška luč. Nato pridi k Meni in hodi za Menoj in našel boš toliko najpristnejšega poroštva za večno življenje duše, kolikor ti ga srce želi! Ali si me razumel?«
11 Ko je oblastnik, ki je bil zelo bogat in je imel veliko posesti, to slišal, je postal zelo žalosten, obrnil se je in odšel.
12 Ko so gostilničar in drugi navzoči to videli, so rekli: »Da, da, ljubi in čudežno modri Mojster, že spet si zadel žebljico na glavico! Ta oblastnik sicer dosledno spoštuje postavo in mu glede tega ni mogoče očitati ničesar, toda k darežljivim ljudem ga tudi ni mogoče šteti. Vsi njegovi služabniki delajo za slabo plačilo in pičlo hrano. Kdor zanj kaj naredi, pa svoj zahtevek po še tako skromnem plačilu za opravljeno delo le stežka izterja. Oblastnik povsod najde napake in pogosto zniža že tako skromno zahtevano plačilo za več kot polovico. Skoraj ni obrtnika, ki bi hotel delati zanj.
13 On in stari farizej, ki je tudi odšel z njim, ker si Ti, ljubi Mojster, tudi njega zelo natančno opisal, sta si na moč podobna, in ni mogoče reči, kateri od njiju bolj ljubi dobrine. Toda ko govorita o svojih dobrih delih, ki sta jih menda skrivoma izkazala potrebnim, bi človek mislil, da na vsej Zemlji ni tako darežljivih oseb. In prav veseli smo, da si Ti, o ljubi Mojster, tema dvema povedal, kar jima gre!«
14 Jaz sem rekel: »Da, obema sem povedal čisto resnico, toda obenem sem jima tudi pokazal edino pot, po kateri bi lahko dosegla večno življenje; toda naj tudi vam dodatno povem za vse čase veljavno resnico: O kako težko bodo premožni prišli v Božje kraljestvo, ki je pravo, večno življenje! Povem vam: Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo.
15 Kajti duša po telesni smrti ne vzame s seboj nič drugega kakor svojo ljubezen in svoja dela, ki so plod njene volje. Če je ljubezen duše tako zelo navezana na mrtve reči tega sveta, da je postala eno z njimi, potem je mrtva tudi duša; in ker je njena volja enaka sojenim, mrtvim rečem tega sveta, ji to odtegne popolno svobodo, in tako je tudi duša sojena in jo imamo za mrtvo - to pa je tisto, kar imenujemo pekel in večna smrt.
16 Pazite se predvsem tega, da vaše duše ne bo zasvojila ljubezen do sveta, njegovih zakladov in mikov; kajti tisti, ki ga zasužnji svet, se le stežka znebi njegove oblasti.«
17 Nato so se oglasili vsi, ki so to slišali: »O Ti ljubi, pravi Mojster! Kdo bo potem

sploh še lahko postal blažen ob takšnih zahtevah? Kajti vsi nam znani ljudje bolj ali manj ljubijo sebe in svet, in tudi mi sami trpimo za isto boleznijo.«
18 Jaz sem rekel: »Da, da, žal je res tako in ljudje si sami ne bi mogli nikoli pomagati. Kar zdaj in na veke ni mogoče človeku, je mogoče Bogu, in prav zato sem Jaz sam kot človek prišel na ta svet, da bi ljudem prinesel pomoč, ki si je sami nikoli ne bi mogli pridobiti. Kdor veruje Vame in ravna po Mojem nauku, bo živel večno; kajti Jaz sam sem pot, resnica in večno življenje.«
19 Po teh Mojih besedah so se vsi zdrznili, oglasil pa se je gostilničar: »Najljubši in najčudovitejši Mojster! Že takoj sem opazil, da se v Tebi skriva nekaj več kot v katerem drugem preroku, vendar si tega nisem upal povedati na glas; ker pa si zdaj sam izrekel te zelo pomembhe besede o Sebi, mi ne preostane drugega kot reči: Gospod, nisem vreden dvigniti oči k Tebi, samo milosten in dobrotljiv bodi do mene, ubogega grešnika!«
20 Jaz sem rekel: »Potolažen bodi, prijatelj Moj! Zato sem tudi prišel k tebi, ker Mi tvoja dela veliko bolj ugajajo kakor dela bogatega oblastnika in farizeja. Še naprej ljubi Boga nadvse in svoje bližnje -in to so vsi ne glede na stan ali vero - kakor samega sebe; delaj jim po pameti tisto, kar si želiš, da bi tudi oni storili tebi, in tako boš izpolnjeval vso postavo in tudi vse, kar so učili preroki. Če boš delal tako, ti bodo odpuščeni vsi grehi, četudi bi jih bilo toliko, kolikor je peska v morju in trave na zemlji. Kajti Bog zmore vse, česar ne zmore človek.«
21 Cestninar in vsi navzoči so se Mi zahvalili za ta poduk.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 8